

BORSSZEM JANKÓ

A nagy komédia első felvonása.

Országgyűlési tudósítás.

— From our own. —

Helfy Ignác. T. ház! Czukor-kávé és söradó. Három egyszerre. A kormány nem meri már direkte, hát indirekte támadja meg a nemzetet: meggátolja kulturális haladását. Mert aki a szalonnát elhagyja és kávéra fogja magát, az egy lépést tett nyugatfelé. (Csanyagyí borúl, Irányi derül.) Azt kívánja-e a kormány, hogy a nemzet visszatérjen ahhoz a húshoz, melyet nyergük alatt puhítottak meg őseink? (Csanyagyí morogva: Ősöd az Iczig!) De más oldala is van ez adónak. Mi a kávé? Reggeli. Aki jól reggelizett, egész dél előtt jó kedvű. El akarja-e Szapáry ur az egész nemzet délelőtti kedvét rontani? Ha nincs kávéja, mi meleget reggelizzen a nemzet? (Csanyagyí: szilvóriumot!) Hát még a sör? A sör miatt Münchenben forradalmat csináltak! Zendülésbe kívánja-e Szapáry ur a nemzetet hajtani? E kérdéssel leülök.

Thaly Kálmán (tárogató sipon elfujja a *Rákóczy indulót*. Aztán beszél.) T. ház! Egy hibát követtek el az ónodi gyűlésen, azt t. i., hogy ott ezt az egész mostani kormányt le nem kaszabolták. (Szünet. Második szám. »Hej Rákóczy, Bercsényi! Magyarok dicső vezérei!«) Ki kellett volna ott sütni, hogy kinek az úk-unokája melyik párthoz fog tartozni, lesz-e belőle mameluk s azt a fajt ki kellett volna irtani. Akkor nem volna most efféle adójavaslat. (Meddő kesergések! Ül le Kali! Szünet. Harmadik szám: »Eladta németje, országunk szeméje!«)

Az elnök. Van szerencsém a t. szónok urat figyelmeztetni, hogy ez afféle kurucz kifejezések megjárhatták az ónodi gyűlésen, de ma már elavultak. (Csanyagyí: Soha! Hoc non datur! Csak azért is fujjad ecsem! Ne hadd magad! Potius tótslágén!)

Jókai Mór. (Dávid jelmezében föllép és Saul felviditására elhedegetül a szélbali dicsőséget.)

Eötvös Károly. T. ház! Hogy a czukor- és söradó elleni szenvemet megértsék, szükséges megtudniok, hogy én mért járok fel trónbeszédhallgatni Budavarába. Szép bogláros köpönyegben (Jobbról: a fordítottban?) — nem biz az, ujdonatujban szoktam följárogatni, hadd lássa a király, hogy milyen szép válogatott legények vannak azon a szélbalon és milyen helyre kormány kerülne ki belőlünk. (Csanyagyí a bajszát pödörgeti; az ujján festéknyomok maradnak.) Ezért szavazok én az adótörvények ellen.

Orbán Balázs. Meg én is. (Összetüti bokáját és leül, Ennél több argumentum Siciliából nem telvén, ülés vége 1 óra 25 p.)

Kit éljeneztek meg tnlajdonképen?

— Tény. —

A függetlenségi párt országos értekezletéről szóló tudósítást a három szélbali közlöny a következő változatokkal közli:

„Egyetértés.“

Madarász József elnök. A tegnapi értekezlet a következő pontokat tűzte ki:

I. Intézkedés a párt központi vezetésére nézve. Előadó **Eötvös Károly.** (Éljenzés.)

II. Értesítés a választókerületek állásáról és szervezetről. Előadó **Helfy Ignác.**

III. Pártgyűlések tartása vidéki központokon. Előadó **Verhovay Gyula.**

„Független Hirlap.“

Madarász József elnök. A tegnapi értekezlet a következő pontokat tűzte ki:

I. Intézkedés a párt stb. Előadó **Eötvös Károly.**

II. Értekezés a választókerületek stb. Előadó **Helfy Ignác.** (Éljenzés.)

III. Pártgyűlések tartása stb. Előadó **Verhovay Gyula.**

„Függetlenség.“

Madarász József stb. úgy mint föntebb.

I. Intézkedés stb. Előadó **Eötvös Károly.**

II. Értesítés stb. Előadó **Helfy Ignác.**

III. Pártgyűlések stb. Előadó **Verhovay Gyula** (Éljenzés.)

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*

Ha találkozni akarsz velem: hónap elején az »Angol királynőben« keress; hónap vége felé a »Köszvényes bolhában«, az Ösz-utca végén, a legvégén már meg a »Tandijmentes bölcsészhez« címzett fogadóban a Nádor-utca elején — Uj-Pestről jövet.

A holnap 2-ika van ma. El-nasizott havi pénz, kifizetetlen lakás, abbonálatlan koszt. Ez a helyzet magaslata.

Kiváncsi vagyok, hogy az én zsebemben is szinét hagyná-e az uj tizes bankó?

Jó hogy annyiszor megbuktattak. Legalább tovább élvezem a dicső jogász életet.

Gazember legyek ha meg nem változtatom a nevemet, mihelyst a kormány elengedi érte a díjat. Hasznát veszem én annak.

Isten-ucsse, megérdemelném a keresztül bocsátást, mert már ötödször teszem le erre a vizsgára a tandíját.

A hónap végén már csupa fogadásból élek.

Ha nincs pénzed, akkor még a Náczi pinczért is uraljad. Ha pedig kölcsön is ad: megérdemli, hogy brudert igyál vele.

ORSZÁGOS SZÉLBALOLDALI ÉRTEKEZLET.

Látványos bohózat három rugaszkodásban, végül egy nagy lakomában s több rendbeli dísz-becsipésben.

Személyek.

IRÁNYI DÁNIEL, európai művelt ember, ki maga se tudja, hogy került közibük.
 EÖTVÖS KÁROLY, szélbali, kinek néha-néha deákpárti józan-sági rohamai szoktak lenni.
 MADARÁSZ JÓZSEF, egykor az „O nép!”-hez címzett, azóta csődbe jutott czég tulajdona.
 HIGNAZIO ELFI, akit Vérhasovay Gyula a gyomrából gyűlöl.
 VÉRHASOVAY GYULA, akit Helfy Nácsi » » »
 CSANYÁGYI SÁNDOR, ismert átkos közönségér.
 MOCSÁRY LAJOS, nemzetiségi protektor, az »Arany Mama-Liga« nevű oláh önképzőkör tiszteletbeli tagja stb. stb.

MOKÁNY BERCZI, } vidéki celebritások.
 BÖFFENTS GYURI, }
 RÖFFENTS GAZSI, }
 BORSSZEM JANKÓ, } áruhában, mint szélbali.
 Vidéki küldöttek. Önéprokkantak. Keresetnélkül földosztók.

I. Felvonás.

(Szélbali kör.)

1. jelenet.

Csanyágyi.

Csanyágyi (járákál, a világhíréről gondolkozik és közbe nagyokat pök.)

2. jelenet.

Csanágyi, Eötvös, Helfy, Madarász, Vérhasovay, Mocsári, Böffents, Röffents és számos vidéki atyafi.

Helfi. Hát kérem holnap a Hungáriában nagygyűlés lésszen, legyen minden legény készen, s ha mindenki úgy tésszen, amint ordrét vészen, a pártunk győzelmi tort éssen, itt ezen a részen.

Mocsári. Náczi, ácsi! Ne czinczogj rimekben. Komoly multság lesz az. Nincs is jól, hogy másrészi veszedelmes ujságírók is jelen fognak lenni. Gátra legénység!

Csanágyi. Micsa?!.. Ha henczegnek, hát úgy kiló-dijjuk őket, hogy... no né, a gyalázatosok!

Eötvös. Nem oda brúder! Az a bajunk, hogy szét vagyunk szakadva. Annyi az árnyalatunk, hogy ha kislül, az ördögnek se kellünk. Azért azt tanácsolom, hogy ebben a bizalmas körben mondanánk el barátságosan különvéleményeinket, holnap pedig demonstráljuk egyetértésünket.

Vérhasovay. Miféle szó az az »egyetértés«? Főrtellem fojtja gégamot, kiejtven. Én csak azt ismerem, hogy »függetlenség!«

Mocsári. Jó, jó, meglesz minde. Kiki azt kapja, amit akar. Csak ne veszekedjünk. Majd ráérünk arra, ha miniszterek leszünk. (A matadorok egymásra néznek, kezüket dörszölik, csorgatják a nyálukat, s úgy bele híznak a hatalom gondolatába, hogy már is kezdik egymást kitúrni.)

3. jelenet.

Voltak, Irányi.

Irányi (belép. Sok vidéki atyafi bizalmatlan gyanuvál nézi, mert a kalátját nem kifordítva húzta magára, kalapja mellett nem reng egy pirosra festett dus bokrozatu kakasfark, az esernyőjének a fogantyuja nem sárga rézből öntött fokos, a kalucsniján nincsen sarkantyú, sem vitézkötés a keze csuklóján; egy szóval, mert európaiasan van öltözve.)

Eötvös. Tessék hát mindenkinek elmondani, mit kíván. Nekem szélbali miniszterium kell. (Vérhasovay zúg.)

Vérhasovay. Személyes érdek koncza pislog felém előttem szólott tányérából. Nálam első és fő az elv! Azt kívánom, hogy én legyek Magyarország diktátora. (Eötvös zúg.)

Mocsári (zugva.) Ne bomoljatok már! Hisz egymás közt vagyunk! — Én egy keleti Svájcra törekszem kielégített nemzetiségekkel. Egyék a szerb gulyást, igyék a magyar rácz-ürmöst, a német kapja meg a tót burgo nyáját, a tót a német gombócát, legyen ő gombocesz-szor, azaz közbirtokos, az oláh pedig kapja be valamennyit. (Vérhasovay, Helfy, Eötvös, Csanágyi zúgnak.)

Csanágyi. Néköm az kő, hogy Magyarország körül egy nagy árkot ássunk, akin a német be ne gyűhessék. (Helfy, Eötvös, Irányi nevetnek.)

Irányi. Én a közszabadság, a műveltség égi ideálját kívánom itt meghonosítani. Mint Montesquieu mondja... (Csiba zsidó! Még a zsnál gazdájára hivatkoznak! Czoki! Menjen Jéruzsálembe!) Kicsoda? (Az a Monteskijő!) Biztosítom, hogy nem zsidó! (Eláll! Nem magyar ember! Nem szélbali! Le vele!) Ha parancsolni méltóztatnak, hallgatni is tudok.

Madarász József. Nekem nem egy ároktól környülmet... mondok környülvétett Magyarország honhazai birodalom kell, mint Csanágyinak; hanem huzzunk környül egy falat. Ezt már őseinknek, a Kína országbélieknek volt hajdani politikájó. Történhet tehát nállunk sikerrel biztató alkalmaztatásó. Ez az én közvélelmem, melyet kötelmem; tellesen és homáltalan világossággal kinyil vánéttani.

Böffents. Én a pragmaticza szánkeziót meg a robotot kívánom.

Böffents. Én egy dominiumot az édös magam számára.

Eötvös. Mindezek az óhajtások jegyzőkönyvbe vétetnek és lehetőleg teljesített is fognak; de most egyesüljünk. Mindenki mást akar, hanem egyben mégis egyetértünk: abban, hogy magunknak és nem másnak kívánunk jót. Ennek alapján kimondom, hogy a párt egységes, minek jeléül indítványozok egy testvéri nagy összecsokolódzást. (Általános huzakodás.) Muszáj! (Összefenik bajsaikat, s haza mennek a legények.)

*

II. Felvonás.

Maskarádé a Hungáriában.

1. jelenet.

Csanágyi, Helfy, Vérhasovay, Eötvös (a négy Haymonty jelmezében.)

Eötvös. Egyformán öltözködtünk, hogy testvéreknek gondoljanak.

Vérhasovay. De az álarcz alatt szabad egymásban kételkednünk?

Helfy. Hogy ne? Szabad! Nagyon természetesen. (Lebocsátják az álarczot, s agyarkodnak; de zajt hallanak s azt gondolják, hogy egy kormánypárti megleste őket; fölteszik hát a mosolygó álarczot.)

2. jelenet.

Voltak és Mindnyájan. Az összes szélbali frekoenczia, vidéki és városi, (mind valamennyi Haymonti ruhában.)

Kar.

A szélbali pártvezérek
Heretyutyutyu,
Jaj hogy farkasszemet néznek,
Heretyutyutyu,
Egymást kanálvizbe fojtnák,
Heretyu,
Hej ha tudná ezt az ország,
Heretyutyutyu!

De van ész a kobakjukban
Heretyutyutyu,
Elrejtik ezt alattomban
Heretyutyutyu,
S hirdetik hogy egyetértnek,
Heretyu,
A szélbali pártvezérek,
Heretyutyutyu,

3. jelenet.

Voltak. Borszem Jankó (veres tollal, kostókkal, fokossal, mint szélbali jön.)

Borszem Jankó. Uraim! Leszek bátor önöknek egy szép panorámát mutatni, mely a párt jövőjének képét a legcsábítóbb színekben tárja a szemök elé. (A panoráma először egy Vérhasovay-kabinetet mutat. Aztán egy Eötvös-kormány látható; majd egy Helfy-féle s aztán a Mocsáry miniszteriuma. Összekapás. Egymásnak esnek, levetik az álarcokat és mindenki elagyabugyalja a másikat a maga külön programjával, miközben a függöny a párttal együtt nagyot bukik.)

III. Felvonás.

— Lakoma. —

Nagy képlet.

(Akik a zöld asztalnál összeveszttek, az asztal alatt megértik egymást. Ott összecsókolóznak s összebeszélnek, hogy elmennek a svareze kaczba egy kis német szóra. Mokány Berczi vezetése alatt oda indulnak.)

Mokány Berczi. Lépődjünk hát, a mennyire még tellik a magunk embörségibül. A többit pártköttségön szállíjjuk oda. Kárt ne ejtsünk emmásba, mert ránk níz az haza. No, helyt vagyunk már. Upre gasztok, itt az ország! (Szétver a vendégek közt.)

(A kisasszonykák mind válogatott legények s meggyőzőleg fejtik ki a begyügi politikájukat. Innen is telegrammot küldenek Baraconéba, hogy teljes egyetértésben vannak.)

FÖRMEDVÉNY.

— Durból. —

A politikai hitehagyottság kaján bődülete felém nyujtogatja ocsmány nyelvét!

Visit a jellemtelenség dühe; agyairait csattogtatva sziszeg az irigység kigyója.

De már kötelességem, hogy odalegyintsek az ikráim felé kapkodó hadra; hogy haragom Akhilles sarkával rátapossak a napkeltétől napnyugtáig ficzkándozó viperafarkra.

Ki volt az, a ki Tisza elvakasztása perczében az »Ellenőr« Palásthját ki akarta forgatni ingadozásának meghasogatott béléséből?

Az én voltam!

És a midőn e Palást h az elvtagadás rongyhalma-zára dobta politikai vattáját, ki dörögte feléje Walpole mondását: »a konzules hitványsága csorbát üt a nemtelenség alávalóságán.«

Ki volt? Én voltam!

Igen is! Ezt vágtam szemetek közé:

*Wesz' Brod ich esse,
Desz' Lied ich singe.*

Igen, az a név és befolyás nélküli ember kihivta az ocsmányság nemtelenségét s az az ember én voltam!

Igen, az a név és befolyás nélküli ember kiállott az elvhűség nyílt piacának fórumára, hogy oroszlán erővel vegye föl a czirkuszba dobott keztyüt s ez az ember én voltam!

Igen, az a név és befolyás nélküli ember ott hagyta a százötven forintos alapot s megvetve a geszleri kalapot, nyilat röpitett a vierwaldstädteni Falstaff undok szívébe — s ez az ember is én voltam.

Igen én, az a Vérhasovay, a ki önméltóságom lavináját zúditom most fejetekhez, kik láncez-bei vagytok egy nemzetfojtogató rendszer undok szisztémájának.

Igen, én!

— Dido! kuss!

LYRA.

— Németh Berczi néme' verseiből. —

(I. a jan. 27. országgyűlést.)

I.

ENN ich auch bin bei dem Kossuth,
Bin ich stets auf meiner Vorhuth,
Denn man kann nicht wissen ob er
Wird für mich sein Befürworter.

Dennoch lieb ich zu ihm reisen,
Sind's auch viele hundert Meilen,
Gut wär zwar Alte im Hause;
Wenn er nicht kommt, ich hin laufe.

II.

Schönes Blatt ist Tabaklizenz,
Doch bekam ich solche nirgends,
Musste darum gehen nach Wien,
Wo ich ziemlich wolbekannt bin.

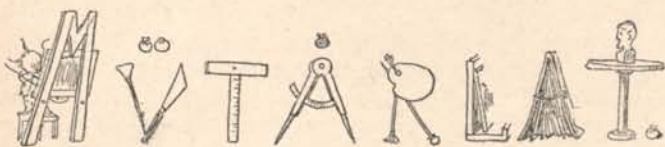
Aber seit ich krieg in Heimat,
Gehet nicht mehr in Wiener Stadt.
Bau Tabak friedlich zu Hause,
Gift Regierung mit dem Rauche.

A TOLVAJ SZARKA.

(La gazza ladra.)

Addig csörög ez a szarka
A míg letörik a farka.

Makart „Dianá“-ja.

— Sajat Bunda Jöskánktól. —

MAKART János a modern testészet cholericus fő-képviselője. E nagy cholericista, kinek V. Károly császár méltán fölemelhette volna a Tizián ecsetjét, a fény legnagyobb sötétjét egyesíti az árnyék legnagyobb világosságával. Ő a jelenkor clair-obscurus művészeinek legnagyobbika. A látható hang titkát — mert az ő színei mind öszhangzók — ő fedezte föl. Ő

róla csak *sine ira* lehet beszélni, mert az ő színe *ira* meg mindent, amire képirás képes. És mennyire van igazán! Mert minthogy a festészet csak a tárgyak felszínét ábrázolhatja, tehát azok felső színén nem is mehet túl. E szinfonadék, e szinfonia a Makart birodalma. A colorhythmika illetően megtestesítését, corporatióját, még hazai művészeink közt is hiába keresnők. Különösen a piros skálának, mely nála a zöld borsószintől az égszínhamvasig terjed, fénye kimondhatatlan. Ez valóságos Teatro della Scala, Skála-színház mely a milánói is tultesz. S mit szóljunk azurjáról, azurlazurjáról? Látásán szerény tollunk a lelkesedés matejkói azur-lazurmazurjára pöndörödik. De micsoda mindez testszínéhez képest! Míg a német cholericisták fele a Gelbe-Rubens, fele a Rothe-Rubens levétől ittasodik meg, addig ő Macartesius ördögeivel áll frigyben, s a Mac Carthy rendszerét valósitja meg. Ez nem hus többé, hanem Liebig-féle huskivonat!

Ez a carnatio az egyetlen náció, mely Európában ez idő szerint meztelen jár. Isteni meztelenség, mely önmagának a szabója!

»Diána vadászata« tehát. Az istenasszony a harag hibor köpenyébe drapirozva, lép ki egy őserdő sötétbarua zöldjéből. A világ legszebb bibornoka ő. Mind a négy végtagja meztelen; ha ugyan végtagnak mondható, a mi a kép középpontja. Mert egyik kezével — soha pogány istennőnél ilyen kacsólikus kezét! — dárdát emel (lásd Homérnál: »Dardánia népe«) egy fehér szarvasra, mely az üldözők elől a tenger nymphái közé menekül. Ez esemény hatása renditőn rendkívüli. Mintha a vörös szín meg akarná ölni a fehéret! Mindazáltal a kép korán sem hibátlan. Megfoghatatlan például, hogy a vadászó nymphák miként vergődhettek keresztül az istentelen sűrű erdőségen, anélkül, hogy finom selyem viganójukat össze rongyolják. Pedig biz azok olyan épek, mintha csak az imént készítette volna el a varrónő. Diána maga kopját röpit, de biz az nem röpül, ami nagy hiba, mert így holmi »copia verborum«, azaz mondva csinált kópja az egész. A két kutya nyilván kevés az ilyen vadászatra (Makart nem nagy kynografus lehet) s még azt a kettőt is pórázon tartják. Igaz, hogy a kutyák oly élethivek, hogy önkénytelenül a festő maga is attól félhetett, hogy még összetépik azt a darab vásznat, melyre a szarvas festve van. Különbözik e kutyák fajtája nem igen tiszta; sem kopó, sem agár, sem komondor, hanem az ebek családfáján holmi *fattyuhajtás*, — talán az ellentét kedvéért, mert aféle *hattyufajtás* ludak sziszegnek feljök a vizből. A tenger maga csak az aszfalt-tenger lehet, mert Makart mindent aszfalttal fest. Ezt a földrajzi gyanutt támogatja az a körülmény is, hogy nymphák, ámbár épen nem csinálnak tempókat, még sem merülnek el; tudjuk pedig, hogy az aszfalt-tenger sűrű vizén az emberi test mozdatlanul is uszik. A tengeri najádok (kik alatt nem holmi kukoricza-nymphák értendőek) testületileg jelennek meg, azaz ruhátlan minéműségben. Római jog szerint ők az esemény tanúi (*testes*) és azért oly testesek. Különbözik megüllepedést jeleznek; és, mint halljuk, láttukra Dr. Daniel Schenkel híres tudós e citatumra fakadt: »Nächtlich am Busento lispeln.« Ezekben az alakokban a nézlettani aesthesis külterjü makrokozmosza az inaesthesis belterjü mikrokozmoszával egy fensőbb rendbeli összparánnyá monadizálva magát, polydrom colophonijában csapódik le.

Községi szépműtan.

— A Vigadó termeinek új díszítése. —

Épen most jut tudomásunkra az a gyönyörű terv, mely szerint a Vigadó belsejének díszítését tökéletesíteni fogják. Részleteiből sietünk a következőket közölni olvasóinkkal:

A kis terem vikszelt padlóját enkausztiikus viaszfestménnyel boríttatják be, melyet Ligeti Antalnál rendeltek meg. A viaszfestés csak elősegíti a sikamósságot s a táncz csak kecsgetőbbé válhat, főleg ha valamely paradicsomi tájékon lejtik. A nagy terem padlóját

ellenben terrazzóval fogják borítani, melyen a pompéjibeli Nagy Sándor csatájának mintájára óriási mozaik műben a gyapju-utcza színház ostroma és visszavétele lesz ábrázolva, csupa arczképű alakokkal. A kis terem homlokzati ablakaira történelmi tárgyú üvegfestményeket festenek akkora élethűséggel, hogy az az ablak, mely Szalay Imrének Tisza Kálmán elleni harcát ábrázolja, be lesz törve. A nagy terem falait régi gobelínekkel vonják be, melyeknek elkészítéséhez rögtön hozzáfognak: e gobelének oly kopottaknak vannak tervezve (mintegy föltüntetvén, hogy régi székely góbé szövédékek) hogy ábrázolataikat már föl sem lehet ösmerni. Az oszlopok a Traján oszlop mintájára végig dombormű szalagokkal lesznek borítva, melyeknek szállítása végett a szalagkereskedéseknek versenyt fognak kítűzni. A nagy és kis terem közötti üvegfal üvegeit üveg-prizmákkal helyettesítik, melyek a gázvilágot szivárvány színekben törik meg s e szivárványokat az alatt elterülő Ligetiféle tájképpadlózatra hintik s a bálozó leánysereg fehér tarlatánján minden egyéb színes díszítést fölöslegessé tesznek. A zenekar emelvényének homlokfala híres cigányok arczképeinek csokoládé-öntetű domborműveivel díszítetik. A páholyok hosszú szőnyeg-nyelveket öltenek kifelé, melyek lelógva a fal jó részét beborítják. Ezek a magyar czimert fogják ábrázolni olyképen, hogy mindegyiken a három bércz meg a négy folyó valamelyike lesz látható földabroszmódra; ez a földabrosz-szőnyeg egészen új dolog, melynek prioritása hazai műiparunké marad. A nagy terem tetejének mostani díszítését egy óriási festménnyel fogják helyettesíteni, mely czéliből Thán Mór a Michelangelo »utolsó ítéletét« le fogja másolni, helyesebben: le fogja fordítani magyarra, mert az egész jelenetet a királyi tábla előtt fogja lefolyatni s a legfőbb bíró Majláth György lesz, ki az egész magyar történelem szereplőit föl fogja hívni utolsó ítéletre, — megrendítő és világraszóló magyar festmény. Végre a fagylatozó terem számára Buffet francia államférfi arczképét fogja festeni Munkácsi Mihály.

Igy majd a vigadó büszkén megállhat a magyar művészet jelenlegi színvonalán, mint emléke egy dicső műkorszaknak.

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK.

A trójai háború is azokhoz a mithoszokhoz tartozik, melyeket mindenki ismer, de melyeket még nem ért senki.

*

Általában a németnek a nyelve sokkal hosszabb mint a magyar.

*

Ha Mithridatest Hannibállal hasonlítjuk össze, bátran állíthatjuk, hogy ez nem is oly lehetetlen.

Hildebrand és az ő fia Hadubrand.

— Töredékes hős versezet »pálca«-rimekben. —

(Egykoru falfestménnyel.)

A történelmi és embertani társulat m. heti üléséből.

... s fog fénylő fegyvert, fustélyt, fokost ...

Döre dolog! Dehogy döngeti
Hős Hildebrand Hadubránd hadját,
Szürkehajú szüle szöghaju szülöttét,
Fustéllyal, fokossal, fütőkössel!
Jobban jajgat lába lökésitől

Jaj, jó Odin, járja a jaj most!
Véres viadalban vírtam vitézül
Híres hősöknek halálát hozám! ...
S most süvölvény síheder, sanyaru sajátom,
Kópját kap kezébe kollintani
Fübe engem! Ene férges fattyja!

Póru! jártál poronty, pottyantál porba. Pusztulj!
S Hadubrand homokban hörghi haragját,
És nahotázik hősi Hildebrand harsogva.

Lenn Lenhossék látván ezt, lohog, lábál,
Kephalját kapván két kezébe
Rémülten rohan s rökönnyödvé rogy,

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

Védenczem a jelzett nap reggelén az üde hajnali levegőt élvezendő, ködményébe burkolódzva háza elé állott ki, a midőn egyszerre hatalmas puffanás zaja üt meg füleit. Védenczem figyelt... Ujabb, az előbbinél erősebb puffanás. Védenczem feszült kíváncsisággal tovább figyel. Végre a puffanás különösen erős zajjal ismétlődik. Ekkor védenczem a zaj okát megtudandó, vissza fordul s ime mélyen megdöbbenve veszi észre, hogy őt ütik.

Az elítéltetés védenczemre a lét kérdése, mert ez koldusi állásának elvesztését vonná maga után.

Az orvosi látélet az elhalton két halálos sértést konstatált. Hogy lehet ez, midőn csak egy haláleset történt?

Valótlan panaszos azon vallomása, hogy orrának leharapása védenczem részéről korábbi boszú eredménye volt; mert csak az alkalommal volt először szerencséseje védenczemhez.

Börzeviczy W. M. élczei.

Csodálom, hogy Tisza fentartja a fogyasztási adótervényjavaslatot. Tudnia kellene, hogy a kereskedők nem kevésbé ragaszkodnak tárczájukhoz, mint ő a magáéhoz. (Mboh!)

A szélbali hét vezértől épen hetven unoka származott. Most legalább tudom, hogy miért hetvenkednek azok olyan nagyon. (Alt! Fast avitisch!)

Találkozom Helffyvel. »Tudod-é«, kérdém, »mire emlékeztet az a hét szélbali vezér?« Náczi ravaszul mosolyg: »Képzelem«, mondja ő: »a Fáraó hét sovány tehénére. »Nem« — válaszolok én — a hét chauvinre. (Kinder!.. papp! mir's Maul zu!)

TOJÁSS DÁNIEL

ispánnak gazdasági tudósításai

Ngyvs Vöröshegyi Dávid urhoz Budapestenn
salyát palotájában.P^a Gecsér, Januárius Hó 25-dikénn.Nagyságos Uram!
Kegyes Jól tévöm!

Ha Ngd most kegyesen méltóztatna a tanulmányos hiv vezérletemre bizott Nemesi Birtok föl virágoztatása által rántzossá redődzött homlokombórén, t. cz. Religiójában nem ütköződő mecczést elkövetni: külön megköszönném, mert nem férek el az bőrömben, melly Ngd nagy Lelkü fuvallattjától luft

Ballon módgyára megpuffant, dagasztvánn ötet azon öröm, mellyet pipai alyándokával nekem szerzett. Pedeg testem feszülő bőr tokját az uri Conuvenzió mián rend szerint csak pönögössen hurtzolom, igenis; — most penigh le rughatnám, mint magáét tavasszal az kió — a melly puczer állapotomban jó is hogy nem praesentálhatom magamat kegyes Ngd jelenleg létébenn.

Vagynak kik az Ordó miján nagy tzigány kereket hányanak — de ezenn nagy tzigány kerekek csak talyiga kerekek azonn szekér kerekekhez képpes, a millyeneket most nekem hányhatnékom van az én kegyes Uraságom által adományozott pipai ki tüntetés következtébe — igenis.

Antul kegyesebben hatott rejám ezen magas pipai ki tüntetés, mert Calendariumi ténykedésem gyanúsítani sziveskedett a gazdasági tzélokbul füzetett Üdönék más képpeni pazarlásával — bár astronomikus vizsgálatyaim csak is az Istálló béli mécs el oltása után, éjjel lévén alaposan meg elyhetők, ez által nem Ngd rövidült meg, a mit bizonyéthatok avval is, hogy gengédeden kegyelt Hitvesem több izekbenn szalajtotta ki utánna a száraz dalykát, térnék az lakásban mert már későn van — igea is.

Olly innepló hangulatban hozott az uri Alyándok, hogy a Búza Tábla turásában tanálatódott Kanász segédet, nem is, Jog szerént, barázda piszkálló botommal illetém, csak a kivételes enyhe tenyér simitással figyelmeztetém a hibára, a minek szinténn volt némi nemü hatása, mert utánna több izekben gyakorlá az orra czimpályához csárol hajsza alkalmazott ténykedést. — Az Öreg béress penigh, meg látván a Prezentben kapott nemes Értzel megkupakolt pipai faragást, érzülettyét mint szak értő faragó béres edgy kebeléből fakadt köpés után a többiek előtt ekképen tolmátsolá paraszti de hiv Tónusban:

»E'mmán oszt a munka! Mer az az ábrázat, akki ezön ki vagyon formálva, ugy hasonlít az nemzetes

espány urhol, mint egyik tojás a másikhól. De nem csuda, mert az cserepe tojták, osztég ezüst müves rezeete mög!»

A Ngs asszonyom küldötte szivola nevezetü Czigáréknak szél- és tűz mentes voltáról meg győződvén, fölöttébb alkalmatosoknak vallanám őket a pajtai tetők födözésire — igen is.

Mindennek regulássan mengyen az sorja. Tanulmányos höhenhámi káromkodásomra meg fordult az Üdö, ellenzéki lett, puhábul kemény, sárbul göröngy. Az Ökreink persze jobban kedvellették a hig utat, puhában járt a körmük — a mostani kopogó Aszfáltot nem szeretik — már azon gondolkodtam, hogy jó volna nekik tsizmákat varratni, mert a mostani utban edgyik másik már ott hagyta a kalucsniját. Most által nem ereszttem őket a szomszéd ur határjába, bátor szeretné, ha ganayt csinálnának neki arra a bütykös Földgyére. Mindeneket hó Dunyha borét, meleget tart, és mint mi diplomatikus gazdák szoktuk nevezni: hizik bomlik alatta a Vetés; Szerentse hogy ehhez a hizlaláshoz nem kell takarmány.

a Birka ellés is bé következett. Rá is kajátok az Bányára, legyen külnb az apjánál; a Sertvéseknél más képpen áll, ott aztat mondom, a Malatz ne legyen olyan Disznó mint az Annya. Az idénn jól laktak sárral — edgy edgy darabra vagy fél mázsa Föld reá fagyott — én azzal ditsérem hogy az mind zsir ralyta — el is adom őket addég, a még az fagy ki nem engesztelődik. Ennek az Üdönék is ki veszem téhátlan a bő hasznát — sok jó oldala van, gyorsabban lépked a paraszt, kéregető nem jár, pihen a Cassa — mintha az is be fagyott volna — nem járs kí senki más, csak a sok biztosító intézetnek az Gavallérjai, kik úgy Év olta tapossák a küszöbömön a csorba malom követ — de én ki jelentettem, hogycsak annál biztosítunk aki nekünk a legtöbbet füzeti — azért a meg tiszteltetésér, hogy nevünkkel ditsekedhet.

Az Elyszaka edgy találmány akadt a felyemben a Sertvés hizlalásra nézvest: t. i. bodást hintetek a Kukoritzra közzé, mitől ha már az kenyér fujódik föl párnás gömböjdedségre, mennyivel inkább a Disznó — természetes hogy nem mázsálva, csak darab szám adnánk el, a melyekből láthattya Ngd virrasztó gondolkodásaimat a hizlalás egy szerüsítésére és olcsóbbítására.

Az urffyak tegnap vadkan vadászaton voltak, mi

végre kirendelttem gyors futásu szelid maglót hármát; hat drb egy felyű sas is mutatkozott, akit az iffyú nemesi Társaság ügyességgel le is lött varnyúnak, a mely nem lévén sem pápista, sem kálamista: Mózsezs varnyúnak neveződött el. A sok durrantásra eldurrantotta magát a kis Taksi urffynk is, nemesi Czime-rét hagyván az üngöcskéjében akit a szólnoki fénykép irnokkal Ngs szülei örömére le is pingáltattam. A varnyu sas tollúit meg

koppasztatám s edgy Capricia párnátskára szánva, jóltevé Ngs Asszonyomnak ezennel bé küldöm.

Egyébki Referatumaikat másik fürbicre tartván fön, végezetül ködmöny alatt alássan meg sugom, hogy a Ngdnak kelete koránn kegyessen alkalmazott intencziólya fojtán, az Agnyes szerentséssén kettőbe esett, kérvén: fölülről történjen-e a keresztelés, avvagy a jobbról balra elytendő kanyarításban óhalyt-e meg nyugodni

mellyek után maradok
Az én Ngs Uramnak
Kegyes Jól tevőmnek
tanulmányos hiv szolgálója
TOJÁSS DÁNIEL
Oklev. Gazda

— Az „A HON” szombati számából. —

Ő felsége Krauss bárónak hosszú és üdvös szolgálatainak elismeréséül a csillárokkal díszített Szt. István rendjel nagykeresztjét adományozá.

Milyennek képzeli azt P. K. L.

— Már van siami tea-csésze rendem; már van olasz királyi arany zsebóra-rendem; már van wolfenbütteli pecsétgyűrű-rendem; de csillár-rendem még nincs! Gatt! Még csak ezt a egyet tudnám elérni!

Torontálmegyei számláló lap

nők számára.

Rovat szám	K É R D É S	V Á L A S Z
7	Mi a családi állapota? (nőlen, nős-e?)	
8	Mi a főfoglalkozása vagy kerelete? (haditengerész, katona, vagy honvéd-e?)	
9	Miképp foglalkozási viszonyban van? (Mester, legény, inas-é?)	

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Pozsonyi jogász. Hát az ottani Absentiusok még a didactrumot is hozomra fizetik? Ejnye, hogy csipje meg a pedellus! — „Tache”. Nagyön kitűnő Leiter Jakab. Köszönet. Megjelen. — Z. (Nyrgyuz.) Besoroztuk. — G. I. Sikerült. Megrajzoltatjuk. — F. M. (R. Szrdhly.) Mulatságos, de túl megy a közölhetés határán. — M. R. (Szecz.) Az előbbivel együttesen, de csak egy firma alatt. Két Panta egy csárdában meg nem fér. — V. M. Gyarlótság. — B. A. (Bdpst.) Csak pöndörítsen. Dehogy hagyjuk kárba veszni! Hiszen az ellenkezőjéről már meg is győződhetett. A mostaniak is pattognak. Azzal a lappal nem érdemes annyit foglalkozni. — L. A. (Bttszk.) Nem valami kövér. Kieresztjük, hadd zümmögjön tovább az istenadta. — S. A. (Msklcz.) Most is sok használható, elmés ötlet van küldeményében. A többivel is tehet kísérletet. — „Bogaras”. (Gyr.) A »maganaki megbecsültetését« hirdető finom írója az ottani lapnak remélhetőleg ez igényt nem kívánja stilusára is kiterjeszteni. Vagy az ismert téreni mindinkábbi felkaroltatását nem kell függővé tennie a helyesírástól? — „Gombarium”. Apránkint s elvegyítve. — B. B. Köszönjük a figyelmeztetést. Élünk vele. — T. B. (Bdpst.) Mind e mai napig hasztalan vártuk a kynophotogramot. S így megint csak a régit kell használnunk. Addig persze a mulatságos epistolára nem térhetünk rá. Az új kép mellé adandó magyarázattal egyetemben szándékozunk azt a nevezetes okiratot közölni, kihagyván belőle a kihagyásra annyira érdemtelenn »vöröshegyi« paszust. Prosit Apollo! — „Kadarkuti rend.” Azok előtt, a kik ösmerik ama rend jeleseit, mulatságos lehet a pasquilus. Annyit látunk belőle, hogy nem minden elméség nélkül való; de annyit is: hogy pater Bunkó is ugyancsak dolgozott bele a botjának mind a két végével. Nem csatlakozunk tán, ha »diák« munkának tartjuk; amivel egyébkint nem akarjuk megdicsérni. Nem tudjuk, az esztergomi írott bunkóság mennyivel különb a pécsi tettleges durvaságoznál. Régebben az a furcsa divat járta, hogy a tanulótság szerette és tisztelte a tanítóit. Lett is belőle tisztességes bár, de unalmas munkás. Ma az másképp van: tegnap még a tanárját pökhendi módon leszólta a diák ur s holnap ugyan az a büszke nyak mélyre görbült, alázatosan könyörögve holmi kis hivatalát sinecurának, nem tudván megélni a maga sanyaru emberségéből. — „Eselly.” Különbekhez vagyunk szokva. — I. B. (Bdpst.) Mint lapunk jelen számából megértheti: más alakban hasznát vettük az elmés küldeménynek. Azt a másikat ki venné komolyan? Bár a véletlen amaz utonállónak, különben passussal járó fegyver helyett pennát adott is a kezébe: ám azért a bandita csak bandita, ha irodalmi is. Szi vesében venné, ha »betyárnak« mondanók. De nem akarjuk vele megsérteni — a betyárokat. — Pécsi Megbocszolta már az ipséket a m. heti »B. J.« — Dr. B. (N. Vrd.) Jól beszél az ottani Hombár bácsi. Bekebelményeztük.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.